

Szerkesztési iroda:

Főter takarékpénztári épület 2-dik emelet,
hová e lap szellemi részét illető közlemények inté-
zendők. Bérmentellen levelek csak ismert kezektől
fogadtatnak el.

Kiadói hivatal:

Réthy Lipót könyvnyomdai irodája

(Főter 8-ik szám, Ackermann-féle ház), hová e lap
anyagi részét illető közlemények (előfizetési pénz, ki-
adása körüli panaszok, hirdetések), bérmentesen
intézendők.

ALFÖLD.

POLITIKAI NAPI LAP,

egyszersmind az aradi gazdasági egylet hivatalos közlönye.

Megjelen: az ünnepnap utáni napot ki-
véve mindennap.

Előfizetési feltételek:

Helyben hához hordva:	Vidékre postán küldve:
Egész évre . . 12 frt 40 kr	Egész évre . . 15 frt 60 kr.
Fél évre . . 6 „ 20 „	Fél évre . . 7 „ 80 „
Negyed évre 3 „ 10 „	Negyed évre 3 „ 90 „

Hirdetmények díja: 5 hasábos petit-sor egy-
szeri hirdetésénél 6, és minden következőnél 3 ujkr
számitatik. Terjedelmű hirdetések többszöri beigla-
tásnál kedvezőbb feltételek mellett vétetnek föl. —
Bélyegdíj külön 30 ujkr. — Magánvita 3 hasábos
petit-sor 15 ujkr.

S z e m l e.

Tehát a sokaktól nem hitt, vagy legalább is korainak tartott „aradai kérdés” csakugyan létezik, miután azt még Bismarck lapja, a „Nord. Allg. Ztg.” is bevallja. „Franciaország oly kárpótlási követeléseket tesz, — valjha be e lap, — mik a németeket nem elégíthetik ki. Nehez Franciaország magatartásának okait kimagyarázni, ha csak a francia politika teljes változáson nem ment át. A Németországban végbemenő változások nem nemzetközi, hanem tisztán német jellemmel bírnak; nem fenyegetők azok Franciaországra, sem annak hatalomkörére nézve, miután Németország Ausztria kiválása által kisebb lett. Lehetetlen, hogy Franciaország a német területi változásokban veszélyt lásson. Ez eszme bizonyára át fogja hatni a francia népet.”

Több diplomatai finomság és ovatossággal, de azért eléggé érthetően nyilatkozik a francia félhiv. „Constitutionnel” aug. 13-ki számában. Főlemlítvén a több lapoktól jelentett francia követeléseket a porosz kormányhoz illetőleg, mondja: „Kétségtelen meg történnének, hogy Franciaország kárpótlásokra jogos igényt fog tarthatni, de egy e tekintetben már megállapított program létezésében, vagy annak visszautasításában hinni, annyit tesz, mint félreismerni a diplomatai lépések jellemét, és a két hatalom között fennálló barátságos viszonylatokat számba nem venni. Franciaország valódi szándéka nem abban rejlik, hogy jelentéktelen területi nagybodáshoz jusson, hanem támogatni Németországot, hogy mind a maga, mind Európa érdekeinek kedvezően megalkulhasson.”

Különben az aug. 15 diki Napoleonnapot állítják, azon fontos határidőnek, midőn a francia császár egész Franciaországgal tudatni fogja a valódi tényállást s egyúttal megemlíteni a „Franciaország érdekeinek” annyira kíváncsiannak annaxiokat. A német alföldi Luxemburgon kívül még a régi francia beszögelléseket, Philippeville, Marienburg és Bouillon (belga terület) kapná Franciaország. A belga királyság a németalföldi Limburgot és a Luxemburgi ngrés egy részét kapná kárpótlásul. Oldenburg és Hannovera egy részét a németalföldi királyság nyerné kárpótlásul. Némelyek tudni vélik, hogy ez már rég kicsinált dolog Porosz- és Franciaország között.

Az Oroszországból érkező hírek is kedvezőtlenül hangzanak a békére nézve. A „Börsenzeitung” írja aug. 12-én: Az orosz nép akarja, hogy a szerződések hiven tartassanak meg, s e célra kész az orosz nép a kormánynak, még hosszadalmas háborúkrais elégséges eszközöket nyújtani.

A „Wand”-nek távirják Görzből aug. 13-án: Ma egy négyheti fegyverszünet kötöttet a békeelőzetek alapján. A demarcatio-vonal a Tagliamento, Délyról teljesen kiürítették. Az osztrákoktól megszállt várak átadása külön alkudozások tárgyát fogja képezni. Albrecht főhő holnap a hajóhad fölött szemlét tartandó, Triestbe megy.

Másrészt a „Presse” a következő nagy horderejű sürgönyt hozza: Beneschau, aug. 12. A mai nap Prágában tartott békeértekezleten Poroszország egy olasz meghatalmazott részvételét is kívánta a békealkudozásokban, de ausztriai részről e követelés erőlyesen visszautasított.

Mint Berlinből távirják, a legtöbb éjszakai német kormányoktól aláírt szövetségi szerződés Poroszországgal oda már megérkezett.

Arad, aug. 14.

(K.) A mai időben ismét gyakrabban emlegetik a keleti kérdést. A keleti kérdés nagyon tág értelmű, de különösen az európai török uralom bukását, a törököknek Európából való kiszorítását s a mostani török uralom alatti keresztény tartományok új állami alakulását értik az alatt. A törököt régóta haldoklónak tekintik Európában, s noha kár, de nem ide való, s az erőfeszítését gátoló intézkvényei miatt nem is lehet másnak tekinteni. Az óra ütni fog, csak az a kérdés, mikor. S hogy a török, Európának legszebb pontját most is hatalmában tartja, éppen nem köszönheti saját erejének, hanem egyesegyedül annak, hogy a hatalmak mindegyike irigylit a másikkal e konczot. Mert kétségtelen, hogy ezen törökökből, görögökből, örményekből, sokféle szláv-ból, oláhokból, albánokból, tatárokból álló európai török állam a török uralom bukása után állami önállóságát megtartani nem fogja. Csak kettő lehetséges tehát: Vagy szétdaraboltatik s az egyes, erőt kifejtő hatalmak között föl fog osztatni; vagy, s ez volna a leghörszesebb kombinatio, az egyes alkotmányok szövetségi államot képezendek, megtartván mindegyik a szövetségben belül a maga önállóságát. Ámde ily alakulás

csak egy hatalmas külprotectorság alatt történhetik, mely, ha nem elég önzetlen, ezen egyes tartományok önállóságát veszélyeztetheti, s új veszélyes bonyodalmakat idézhet elő. Továbbá igen valószínű, hogy a keleti kérdés szőnyegrekerülése alkalmával a nemzetiségi eszme is közbevegyül, s nemzetiségi egyesületekre fog törekedni, mit a keleti kérdésnél soha számításán kívül hagyni nem szabad.

A nemzetiségi eszme korunkban egyik jelző lett. Szép és nemes eszme s jótékony, ha korlátain túl nem megy. Különösen azon irányban nyilvánul, hogy az ugyanazon nemzetiségűek, ha külön államterületeken laknak, államilag is egyesülni s esetleg önállóságra vergődni törek-szenek. Más nyilvánulása ezen eszmének, hogy hol más népekkel laknak is egy államterületen, ennek határai között mindenben teljes politikai és társadalmi önállóságot igyekezzenek elérni. Ezen utóbbi törekvés csak kezdeményezése és uttörése annak, hogy később államilag is önállókká váljanak. Ezen iránytörekvést csak a vakság tagadhatja el. E törekvést illetőleg megjegyezzük, hogy némely nemzetiségek talán soha céljokat el nem érik, mert a társadalmi rendet fogná fölforgatni, s épen azért minden oly politika, mely politikailag önállóságra nem hivatott nemzetiségeknél a se-paratistikus törekvéseket éleszti és előmozdítja, csak kárhózasatos lehet.

Európa délkeleti részében uralkodik legnagyobb mértékben a nemzetiségi határozatlanság, e részt fenyegeti legjobban a nemzetiségi bonyodalom, melyet a keleti kérdés szőnyegrekerülése szinte napi rendre hozhat. Mi benne vagyunk e területen, e kérdés minket legközelebből érdekel, s azért míg magunknak legfőbb érdekünk e kérdés minden eshetőségeit figyelembe venni, úgy másrészt államférfiainknak legszentebb hazafiúi kötelességök oly politika uralmát egyengetni és állapítani meg, mely elég erőt képes összegyűjteni, hogy a bonyodalmakkal szembe nézhessünk.

A keleti kérdés szálait eddigelé Oroszország tartja kezében. Nem szükséges hivatkozni Oroszország nagy fejedelmeinek azon törekvésére, hogy az európai Törökországot egészen hatalmukba kerítsék, nem szükséges utalni azon soha meg nem szűnő orosz törekvésekre, hogy a birodalmuk határán kívül eső szlávok között minél több parthiveket szerezzenek maguknak. Mindez oly világos, oly szembeszökő dolog, hogy senki figyelmét ki nem kerülheti. Oroszország két fegyverrel küzd ez irányban: a nemzetiségi és vallási fegyverekkel. Európa délkeleti tartományában van fészke a keleti orthodox vallásnak, melynek fejéül az orosz császár tekintetik, itt uralkodik egyszersmind a legnagyobb tudatlanság, mely a fanatismusra oly hajlandó. És tudnunk kell azt, hogy az orosz törekvések nem maradtak sikertelenek. Sok szláv, sőt más nemzetiségű is görögkeleti vallással, gondolataiban a muszka csárra tekintget, mint fejére. És tudjuk azt is, hogy Oroszország lesi a kedvező körülményt, melyben a keleti kérdés Pandora szelenczjét megnyissa, bizván abban, hogy előintézkedései a sikert számára biztosítani fogják.

Európában, lehet mondani, általános azon meggyőződés, hogy az európai politikai súlyegyet s a társadalmi rendet legjobban Oroszország fenyegeti; majd mindenki hiszi, hogy Oroszország terjeszkedése, a szabadság, az alkotmányosság elhalványulásával, megsemmisülésével járna karöltve. Még inkább kell erről nekünk meggyőződve lennünk, kik a keleti kérdéssel szoros érintkezésbe jöhetünk, s kiknek e kérdés mikénti megoldása vagy teljes romlás, vagy erőteljes megifjodást hozhat.

A szabadság, a haladás, a polgárisultság semmi igaz híve nem kívánhatja, hogy Törökország Oroszország kezére jusson. Említők előbb, hogy a keleti tartományokra nézve mi legüdvösebbnek tartanók a protectoratus alatti szövetség-

get. De a védnökség sem lehet Oroszország kezében, mert ez nála nem sokat különböznék a közvetlen uralkodástól. A keleti kérdés helyes, üdvös megoldására csakis a magyar korona van leginkább hivatva. A magyar nemzetnek európai hivatását nem lehet kétségbe vonni. A magyar nemzet hozott itteni megtelepülése által Európa e részébe polgári rendet. Midőn őseink e földre jöttek, itt zagyva, rendetlen tömege lakott a különféle nemzetiségeknek. Ezek szét voltak szórva, minden politikai és társadalmi rend nélkül; századok óta hiába fáradozott egy sereg nép, hiába a keleti és nyugati birodalom ezen, a természetből kijelölt földegészen egy politikai egészet alkotni. A földadás nagy volt, s megfektetésével a magyar nemzetet bizta meg a gondviselés. Első föllépésünk Európa színe előtt hatalmas szolgálat vala, melyet álladalmunk alkotása által a polgárosodásnak tevének; a magyar-nak köszönhetni, hogy az itt egymás mellett élők között tehetetlen népségek romjain elvégre egy roppant szláv birodalom nem emelkedett, délről és éjszokról szövdvén Pannónia és Dácia fölébe, még mielőtt a frank és hohensaufi császárok szereplésükhöz foghattak volna. E történeti megczáfolhatlan tényeket tekintetbe véve, nem végtetszerűnek mondhatjuk-e a magyar nemzet itteni letelepedését, hogy egyrészt e zilált népes-séglakta földön rendezett országot állítson, másrészt az egész Európát elárasztással fenyegető szláv elem korlátot túli terjedésének gátot vessen, s ez által Európa haladását és biztos kifejlődését elősegítse?

De a magyar nemzet további életében is leghörsiebb védője, fönttartója volt az európai civilisationnak. A tatárpusztítást, s a századokra kinyuló török hódításokat tengernyi vérfürdővel tartotta vissza. Igaz, hogy ez óriási küzdelmekben kifogyasztotta erejét. Alig van e nagy földterületen tér, mely magyar honfivérrel ne lett volna megáztatva. De azért a veszély elmúlt, Európa meg lett mentve. S visszapillantva a multnak ily nagyszerű emlékeire, méltán kérdezheti a honfi: Van-e még ily nagyszerű teendője a magyar nemzetnek a jövőben is? Főnkelt önérettel mondhatjuk, hogy igen is van! A körülmények által eléggé van indokolva, hogy a magyar nemzet az európai súlyegyenben a béke, a szabadság, az alkotmányosság, s ennél fogna a polgárisultság biztosítására szükséges.

A keleti kérdés üdvös megoldására a magyar nemzet, a magyar korona van hivatva!

A keleti tartományok földje dúsan van magyar vérrel megtermékenyítve; e vér az európai rendet mentette meg. A magyar nemzet fejedelmeinek hatalma egykoron közvetlenül kiterjedett Ráma (Bosnia, Hercegovina), Szerbia, Bulgária, Kumánia (Moldva- és Oláhország) tartományaira. A virtuais jog ezekre nézve némi tekintetben még maig is fönnáll. Mind a történeti jog, mind a hivatás e részben a magyar koronának adja a fő, hogy ne mondjam, az egyedüli szerepet. Távol vagyok attól, hogy a magyar nemzet szerepébe a hódítást is fölvegyem. Hódítás átalánvéve a magyar nemzetnek soha sem volt jellemvonása. De a délkeleti tartományokban a keleti kérdés megoldása alkalmával a polgári rendet fönttartani, az apró nemzetiségek fölött protectoratust gyakorolni, az európai műveltséget kelet felé terjesztetni, a magyar nemzet, mely a Kelet és Nyugat természetes kapcsául tekinthető, van hivatva.

És e kérdésnél önkénytelenül saját házi alkotmányos ügyeinkre gondolunk. Nem patvarkodási makacsság, nem csupán függetlenségi erőteljes önértetünk, hanem egyszersmind európai hivatásunk szent érzete sugja, követeli, parancsolja, hogy a magyar nemzet államiaságát, politikai alkotmányos függetlenségét minden erővel védelmezzük, s abból egy hajszálnyt se engedjük. Ha hivatásunk egyedüli eszközeiről lemondunk, eljátszottuk magát a hivatást, megszűntünk tényező, megszűntünk szükségesek lenni.

E saját államiságunk védelme s megőrzése ily értelemben europai fontosságu, egyszersmind saját jövőnk, saját lételünk föltétele. Ausztria, mint csupán ilyen, kevés szerepre van hivatva Keleten; ez a magyar korona, a magyar fejedelem szereplési tere. Az ausztriai monarchia dynastája, mint magyar király, e téren halhatatlan dicsőséget, és Európára nézve fölszámíthatlan érdemet arathat.

Holnap van 866 esztendeje, hogy a magyar királyság I. István megkoronáztatása által megállapított. E nap különösen alkalmas arra, hogy a multról s jövőről gondolkodjunk.

Arad, augusztus 14.

(i) Ujabb időben többször merültek föl bécsi miniszterválsági hírek. Ezek most több oldalról megező-foltatnak. A „Lloyd“ erre vonatkozólag írja: A miniszterválsági hírek már nem találnak hitelre; a közönség mind féllelmeiben, mind várakozásaiban ovatos; sokat lehetségesnek tartanak, de nem hiszik, míg nagyobb bizonyítékok nincsenek. Nagyon el volt terjedve a hír, hogy gr. Larisch pénzügyminiszter visszalépett s Hock veszi át ideiglenesen a miniszterium vezetését. Mások azt is mondták, hogy a kereskedelmi miniszter, Wüllerstorff is visszalép. Most ez mind kőszá hirnek bizonyul. Larisch Linzben van családját látogatni, de legközelebb visszajön s átveszi ismét az ügyek vezetését. A kereskedelmi miniszter hosszabb szabadságidőt nyert ugyan, de csak, hogy egészségét egy fürdőben helyreállítsa. Azonban mégis van valami abban, hogy a miniszter vissza akart lépni. Sőt gr. Mensdorff vissza akar lépni, mihelyt a béke meg lesz kötve. Némelyek azt hiszik, hogy a párisi követ-séggel fog megbízatni, mert Metternich herczeg sürgetően kérte visszahívását Párisból, s csak egy hatalmas befolyás vette őt reá, hogy egyelőre még megmaradjon állomásán. — A mi a belkéréseket illeti, még mindig nem látszanak megállapodásra jöni, és habár a kormány a csoportrendszer től nem látszik idegenkedni, mégis Rieger és Palaczky lehangoltan távoztak el Bécsből. Gróf Goluchowskynak galicziai helytartóvá leendő kineveztetését bizonyosnak mondják, — sőt azt állítják, e kineveztetés már megis történt, de a következő okból nem akarják még közzétenni. A mostani helytartó, Paumgarten tábornok, halálos beteg, nem akarják még jobban fölingerelni az által, hogy helyébe mást nevezzenek s várnak addig, míg ő maga fogja fölmentését kérni.

A „Presse“ a belkérésre vonatkozólag írja: Minden arra mutat, hogy a béke megkötése után a belügyeket azonnal előveszik. Ezért a miniszterium mostani változása nem látszik valószínűnek. Sőt a „Presse“ azt hiszi, hogy egy-két miniszter visszalépése is, kik lemondásait benyújtották volna, csak akkor fog megtörténni, ha a javasolt kiegyenlítési műnek eredményei az érettség bizonyos fokát érték el. Báró Hübner, gr. Széchenyi Imre s

másoknak, kikről, mint miniszteri jelöltrekről szó volt, a miniszteriumbai meghívására csak bizonyos eshetőségekkel lehet kapcsolatban, melyek a függő alkotmánykérdéssel nincsenek közvetlen összefüggésben.

Az „Öst. Ztg.“ is határozottan állítja, hogy a miniszterválság híreknek semmi alapja nincs. Tehát várunk kell, míg a békét megkötik.

Utolsó posta.

Arad, aug. 14.

Az esti posta bővebb tudósításokat hozott a béke-értekezletekről, s a francia követelésekről. Az utóbbiakra nézve a „Constitutionnel“ mondja: Néhány lap ismerni akarja azon közlemények természetét, melyek a berlini és párisi kabinetek közt kicseréltek. Mások állítják, Poroszország a francia javaslatokat visszautasította. Mindezek hiszágos gyanítások. Kell, hogy a közvélemény ily tárgyban félre ne vezetessék. Minden kétség nélkül megtörténhetik, hogy Franciaország jogot nyer a jutalomra; de már formulázott programot, s e program elvetését föltenni, annyit tesz, mint a diplomatiái lépések szokásos jellemét félreismereni s a két hatalom közt létező igen barátságos viszonyokat számításba nem venni. Ez egyszersmind elfelejtése annak, hogy Franciaország valódi érdeke nem abban áll, valami jelentéktelen területi nagyobboldásra szert tenni, hanem Németország segítségére lenni, hogy az saját érdekeire és Európára nézve kedvezően alakuljon. Ez diplomatiailag van mondva; közönséges nyelven azt is jelenti, hogy Franciaország nem „jelentéktelen“ dolgot kíván.

Ismét új versio kering azon okról, mely Napoleont ösztönözte, hogy Vichyből St.-Chondba visszatérjen. Ugyanis állítják, hogy Napoleon az orosz kabinettől egy jegyzéket kapott volna, melyben Oroszország álláspontja az europai zavarok irányában präcisiroztatik, s Franciaország közös cselekvésre Oroszországgal fölhívatik. Az orosz kabinet a jegyzékhez mellékelt memorandumban ajánlja Napoleonnak, hogy a román (érteve a latin származású) faj egy szövetségre lépjen Franciaország vezetése alatt, a maga részére Oroszország nem követel egyebet, mint hogy Franciaország támogassa és helyeslje annak magatartását az iránt, ha egy szláv államszövetség alakítását kezébe venné.

Ez mindenesetre fontos hír, legfontosabb Ausztriára nézve; itt az idő, hogy a dynastia cselekedjék. Mi a helyes ut, egyik cikkünk némileg erre utal.

Már szemlénkben van jelentve, hogy az olasz fegyvernagyvadás aláíratott. Prágában buzgóan dolgoznak a béke művén. Werther helyeselte az ausztriai részről előterjesztett javaslatokat s azokat Berlinbe küldötte. Ausztria Italiával külön békét akar, követeli, hogy az a prágai békébe ne vonassék bele.

Vegyes tudósítások.

* Egy ügyes zongoratanító ajánlkozik helyben vagy vidékre gyermekek mellé. Egyszersmind egyéb tanulmá-

nyokban is nyújthat elemi oktatást. Föltételei igen méltányosak. Tudakozódhatni iránta e lapok szerkesztőségi irodájában.

* Lakatos Mihály gyoroki szerencsétlen lakos részére szerkesztőségünknek folytatólag adományoztak: Lakatos Gábor 50 krt., Brunhuber Nándor 1 ftot. — A nálunk e czélra bejött összeg 6 ft.

* Erdélyi János, kinek a Holtmaros utczában 13. sz. a. létező háza nem rég elégett, könyöradományok nyújtására hívja föl a t. közönséget. Háza nem volt biztosítva, e mellett ő hosszabb idő óta betegeskedik, s alig képes valami keresetre. Háza romjait legalább befedetni ohajtáná, de nincs hozzá segítsége. E miatt a nemeskeblű emberbarátok jóságához és könyörületességéhez folyamodik. — Az adományokat nyilvános számadás mellett e lapok szerkesztősége is elfogadja az illetőhöz eljuttatás végett.

* Császárné ő fölsége vasárnap este 9 1/4 órakor a déli vonattal Budáról Bécsbe ment.

* Antwerpen városát egy több nap óta tartó petroleumégés végeszélylyel fenyegeti.

Az aradi gazdasági egylet választmánya, némely fontosabb tárgyak elintézése, nevezetesen a szakosztályok végleges szervezése végett, folyó augusztushó 24-én délelőtt 10 órakor alulírt-nak aradi lakásán, (Széchenyi-utca 6. sz. a.) ülést tartand; melyre a választmányi tagok lehetőleg teljes számban megjelenni kéretnek.

Kelt Aradon, augusztus 6-án, 1866.

Atzél Péter s. k.

elnök.

Kopcsányi József s. k.

jegyző.

Együttal felkéretnek a tag urak, hogy a szakosztályozhatas végett sziveskedjenek szakosztályi izeket be-töltve, a jegyzőséghez beküldeni.

Valamint az alapszabályok 11. §-ra figyelmeztetve felkéretnek, hogy tagdíjaikat is Bettelheim Vilmos egy-leti pénztárnok urnál befizetni sziveskedjenek.

Vége értesitetnek, hogy az egylet alapszabályai Bettelheim testvérek könyvkereskedésében díj nélkül át-vehetők Aradon.

Kopcsányi József, jegyző.

Lapunk zártáig a távirati börze nem érkezett meg.

Felelős szerkesztő: Környe János.

H I R D E T É S E K.

556-6.10

Strasser testvérek

ARADON,

(előbb Soltz testvérek)

A RECK-FÉLE HÁZBAN,

ajánlják

rumburgi-, creas- és sziléziai vászon-,

mindennemű ág- és asztalnemű, percail, moll, battistból sat.

nemkülönbén nagy választékosságu s legujabb ruhaszövetekből álló

JÓL RENDEZETT RAKTÁRUKAT

jutányos áron a nagyérdemű közönségnek figyelmébe.

Meghívás.

A paulisi hegyaljai t. cz. szőlő-birtokos urak f. é. és hó 22-kén délelőtti 9 órakor Paulis község-házánál tartandó hegyiszékre ezen-nel egész tisztelettel meghívattak. Paulison 1866-ik év agusztushó 12-kén.

Hegykaptányság által.

Avisu.

Stimati Domni proprietari de vii din promontoriulu Paulisii — sentu cu toata onóre la scaunu promontoriale care in 22-te august a. c. ante amiazii dela 9 oare in Paulisii la casa comunala seva tine invitati.

Paulisii in 12-te august 1866.

Prin Capitanéatu promontoriale.

Arverési hirdetés.

Közírré tétetik, miszerint Aradmegye tekintetes törvényszékének 1866. évi ápril 30-ról 2327. sz. a. végzése folytán Kery István engedményese Brettyán Stefan 60 ft tőke és járuléka követelésének kielégítésére Illieszk Filiptől lefoglalt kúvini tjk. 18. sz. a. beltelkes ház, becsülve 320 ft-ra és 2786. h. r. sz. a. szőlő, becsülve 215 ft-ra f. é. augusztus 21-én, és szükség esetében f. é. szeptember 22-én mindenkor d. e. 10 órakor Kúvin községo házában el fog arvereltetni.

Az arverési feltételek Aradon az aradi járási főszolgabírósnál megtekinthetők. Arad, 1866. évi július 19-én.

Raskó István,
t. szolgabíró.

Arverési hirdetés.

Aradmegye t. árvaszékének 1866. évi 2398. sz. a. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint néhai Verrasztó Mihály új-f.-varsándi lakos után maradt új-f.-varsándi tjk. 69. sz. lapján felvett s József testvérei fele részben illető hagyatéki beltelkes szel-lér ház és 1/4 külállományi föld 400 o. é. ftnyi becsár mellett f. évi agusztushó 25., és szükség esetében f. évi szeptem-berhó 25-én d. e. 11 órakor Uj-F.-Var-sánd község-házánál bíróság el fog adni.

Az arverési feltételek alólírottál meg-tekinthetők.

Simándon 1866. évi júliushó 24-én.

Serbán Mihály,
t. m. esküdt m. végrh. bíró.

Arverési hirdetés.

Klingenpöck Péter aradi lakos és fel-peresnek Gregonovits János ügyvéd által gondnokolt Bajer József és Regina alper-esek elleni 1080 ft és járuléka erejéig foly-tatott végrehajtási ügyében alperesektől le-foglalt Arad belvárosi radnai uton 27. sz. a. létező 1861 ft 90 krra becsült ház és te-lekre, továbbá az aradbelvárosi szélutczai 2. sz. a. létező 528 ft-ra becsült ház és te-lekre Arad sz. kir. város törvényszékének mint telekkönyvi hatóságnak 1866. augus-tus 4-én 985. sz. a. kelt végzésével a vég-rehajtási arverés elrendeltetvén, első árve-rési határidőül f. é. szeptember 12-nek, második arverési határidőül f. é. október 12-nek delutáni 3 órája tűzetett ki az aradvárosi telekkönyvi hivatal helyisé-gében.

Venni szándékozők azzal hivatnak meg, miszerint a támpénz a becsár utáni 10%-re határozottat, a többi feltételek pedig az aradvárosi telekkönyvi hivatal helyiségeben előlegesen is betekinthe-tők.

Arad sz. kir. város törvényszéke mint telekkönyvi hatóságnak 1866. évi agusztus 4-én tartott üléséből.

Kerner Ferencz,

t. tanácsnok,
m. kiküldött végrehajtó bíró.

Polturában

19. számú ház, több rendű gazdasági épületekkel, magtár, kotárka s szőlőskerttel szabad kézből eladó, — értekezhetni a tulajdonosnő öz. Kocsis Jánosnővel a fenn nevezett házban, és Bettelheim testvérek könyvkereskedésében.

Arverési hirdetés.

Az aradi első bíróságú kir. váltótör-vényszéknek folyó évi agusztushó 6-ról 3622. szám alatt kelt végzése folytán, ezen-nel közhírré tétetik, miszerint Ránsburg Mór panaszlónak, néhai Bauer Károly volt aradi lakos s panaszlott ellen megítélt 602 ft 92 kr. váltóbeli tőketartozás és törvényes járulékaiknak kielégítése végett, ez utób-binak hagyatékához tartozó s bíróság lefog-lalt igénymentes ingóságok elárverelése folyó évi agusztushó 18. napjának reggeli 9 órakor panaszlott (hosszu-utczai és főtéri lakásán) azonnali készpénz fizetés mellett fog megtartatni.

Mely árverésre a venni szándékozők ezennel meghívattak.

Kelt Aradon agusztushó 10. 1866.

Pályai Andor,
végrehajtó bíró.

Arverési hirdetés.

Aradmegye tekintetes törvényszéké-nek 1866. évi 2092. sz. a. kelt végzése foly-tán közhírré tétetik, miszerint Ferkula An-tal részére Gulyás János új-szt-annai lakos-tól 18 ft 33 kr. o. é. tevő tőkekövetelése s járulékaiknak kielégítése végett bíróság le-foglalt és 600 ft-ra o. é. becsült Uj-Szt.-Anna tjknyv 597. sz. a. lapján felvett beltelkes szel-lér ház f. évi agusztushó 28.-án, és szükség esetében szeptember 28.-nap-ján mindenkor d. e. 11 órakor Uj-Szt.-Anna község-házánál el fog adatni.

Az arverési feltételek alólírottál meg-tekinthetők.

Simánd július 27-én 1866.

Serbán Mihály,
t. m. esküdt, m. végr. bíró.

Arverési hirdetés.

Alólírott t. szolgabíró által közhírré tétetik, miszerint Stengl bekai lakos és fel-peres részére, Iriz Lajos k.-perei lakos és alperestől 800 ft váltóbeli tőke s járulé-kaik kielégítéséül lefoglalt különféle boltbeli czikkok, butorok és kukorica f. év agusztushó 24. napjának d. e. 9 órája K.-Peregen alperes lakásán tartandó nyil-vános árverésen készpénz fizetés mellett becsáron alól is eladandó lesz. Mire a venni szándékozők ezennel meghívattak.

Pécska 1866. agusztushó 7-én.

Popovics György,

t. szolgabíró.

Arverési hirdetés.

Aradmegyei törvényszék f. 1866. évi 2926. számú végzése folytán ezennel körhírré tétetik, hogy Muttyánszky István részére 61,442 ft 58 1/4 kr. követelése és tör-vényes járuléka kielégítése tekintetéből, Házy Istvántól bíróság lefoglalt, ennek tulajdonaként a szt-mártoni 443. sz. telek-jegyzőkönyvben 492¹⁵⁰/₁₀₀₀ négyeseg öles holddal bejegyzett 50,260 ft-ra becsült lö-kosházi, és az Edelspacher-simándi 452. sz. telekjegyzőkönyvben 75¹⁰⁰⁰/₁₀₀₀ négyeseg öles holddal bejegyzett 8250 ft-ra becsült tövisgyeházi, ingatlan birtokai 18.6. évi októberhó 20. napján d. e. 9 órakor mint első árverésen becsáron fel'ul vagy legalább becsáron, 1866. évi deczemberhó 20. napján d. e. 9 órakor mint második árverésen azonban becsáron alól is az arad-megyei törvényszék telekkönyvi irodájá-ban, hol az arverési feltételek is megte-kinthetők, mindkét birtokai nézve külön tartandó bírói közárverés utján a legtöbbet ígérő vevőnek el fognak adatni. Kelt az aradmegyei törvényszéknek mint telek-könyvi hatóságnak 1866. évi júliushó 7-én tartott üléséből.